

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. I. De virtute sacrorum Stigmatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

ruerat: sic à die transitus sui vsque in praesens, per diuersas mundi partes, praeclearis miraculorum prodigiis, diuinâ se potentiâ glorificante coruscat. Nam caecis & surdis, mutis & claudis, hydropicis & paralyticis, daemoniis & leprosis, naufragis & captiuis, ipsius meritis remedia conferuntur, omnibusq; morbis, necessitatibus, & periculis subuenitur. Sed & multis mortuis mirificè per ipsum suscitatis: innotescit fidelibus, mirificans sanctum suum magnificentia virtutis Altissimi, cui est honor & gloria, per infinita secula seculorû. Amen.

CAPVT XVI.

Miracula aliquot, à S. Francisco, post eius obitum edita.

§. I.

De virtute sacrorum Stigmatum.

D omnipotentis Dei honorem, & gloriam B. Patris Francisci, post glorificationem ipsius in caelis, aliqua ex approbatis scripturus miracula: ab illo praecipue censui sumendum fore initium, in quo crucis Iesu virtus ostenditur, & gloria innouatur. Nouus igitur homo Franciscus, nouo & stupendo miraculo claruit: cum singulari priuilegio, retroactis seculis non concessis, insignitus apparuit, sacris videlicet Stigmatibus decoratus, & configuratus in corpore mortis huius, corpori Crucifixi. De quo quicquid humanâ linguâ dicatur, minus erit laude condignâ. Totum quidem viri Dei studiû, tam publicum quàm priuatum, circa crucem Domini versabatur. Et vt crucis signaculo, cordi eius, à principio suæ conuersionis impresso, corpus con-

I.

*S. Francisci
stadium totum
in crucifixum
" Sup. cap. v.
§. 6.*

H 3 signa-

signaret exterius; in ipsâ se cruce recludens, habitum poenitentiae sumit, crucis in iugum præferentem: quatenus sicut mens eius intus, Dominum crucifixum induerat; sic & corpus eius indueret arma crucis, & in quo signo Deus potestates aëreas debellârat, in eodem suus exercitus Domino militaret. Sed & à principio temporis, quo crucifixio militare coeperat, diuersa circa eum crucis præfulsere mysteria: sicut vitæ ipsius consideranti decursum clarius innotescit: qualiter apparitione crucis Dominicæ septiformi, tam cogitatu, quam affectu & actu, totus fuit in crucifixi effigiem, per ipsius extaticum transformatus amorem. Dignè igitur summi Regis clementia, suis amatoribus ultra omnem æstimationem hominum condescendens, suæ crucis vexillum ipsius corpori deferendum impressit: ut qui mirando fuerat crucis amore præuentus, mirando etiam fieret crucis honore mirificus. Ad huius stupendi miraculi irrefragabilem firmitatem, non solum videntium & palpantium testimonia, per omnem modum credibilia: verum etiam apparitiones mirabiles, & virtutes post ipsius obitum coruscantes, ad omne mentis effugandum nubulum suffragantur. Felicis namque recordationis Dominus Gregorius Papa Nonus, (de quo vir sanctus prophetando prædixerat, quod ad dignitatem foret Apostolicam sublimandus) antequam crucis signiferum cathalogo Sanctorum ascriberet, serapulum quendam dubitationis in corde gerebat, de vulnere laterali. Nocte verò quadam, (sicut ipse felix Antistes referebat cum lacrymis) beatus ei Franciscus, quadam faciei prætensâ duntaxat, in somnis apparuit: & hæsitacionem cordis ipsius redarguens, eleuauit brachium dexterum, detexit vulnus, phialamque poposcit

^{sup. cap. 11.}
§. 12. in fine.

Phiala reple-
tur sanguine
ex eius vul-
nere lateris
profusente.

ab

ab ipso, ut scaturientem reciperet sanguinem, qui ex latere defluebat. Obtulit in visione summus Pontifex phialam postulatam: quæ usque ad summum, sanguine profluente de latere videbatur impleri. Ex tunc, ad illud sacrum miraculum tantâ cœpit deuotione affici, & æmulatione feruere, ut nullo modo pati posset, quod aliquis præfulgentia illa sacra signa, superbâ præsumeret impugnatione fuscare, quin eum seuerâ increpatione feriret.

Frater quidam, ordine Minor, officio prædicator, virtutis & famæ prærogatiuâ præpollens, cui firmiter erat de sanctis Stigmatibus persuasum; dum humano sensu miraculi huius apud se rationem perquireret, dubitationis cœpit cuiusdam scrupulo titillari. Cùm igitur per dies plurimos, sensu uacillante sumentem vigorem, luctam huiusmodi pateretur: nocte dormienti S. Franciscus pedibus lutulentis apparuit, humiliter durus, & patienter iratus. Et quæ sunt, ait, ista in te conflictationum certamina? quæ dubitationum sordes? Vide manus meas & pedes meos. Cum quæ ille videret manus confixas, lutulentorum pedum stigmata non videbat. Remoue, inquit, lutum à pedibus meis, & cognosce loca clauorum. Quos cùm ille apprehendisset deuotè: lutum sibi videbatur abstergere, locaq; clauorum manibus contrectare. Continuo ut euigilat, lacrymis irrigatur: & priores affectus quodammodo lutulètos, tam lacrymarum profluuiò, quàm publicâ confessione detersit.

In vrbe Româ, matrona quædam morum claritate, ac parentum gloriâ nobilis, S. Franciscum in suum elegerat aduocatam: ipsius habens depictam imaginem in secreto cubiculo, ubi patrem in abscondito exorabat. Die verò quadam, dum orationi vacaret, considerans imaginem Sancti, sacra

H 4 illa

2.

*Manus eius
confixæ cla-
uis videntur,
& pedes.*

3.

Miraculū in
eius imagine.

illa signa Stigmatum non habētem: dolere cœpit non modicum & mirari. Sed non mirum, si in picturâ non erat quod pictor omiserat. Cumque per plures dies, quid causâ foret defectus huiusmodi, mente sollicitâ pertractaret: ecce subitò die quadam apparuerūt signa illa mirifica in picturâ, sicut in aliis ipsius sancti imaginibus pingi solent. Tremefacta illa, filiam suam Deo deuotam aduocauit protinus: requirens si absque Stigmatibus vsque tunc imago fuisset. Affirmat illa, & iurat olim sine illis sacris Stigmatibus extitisse, & nunc verè cum stigmatibus apparere. Verùm quia mens humana, semetipsam frequenter impellit vt cadat, & in dubium reuocat veritatē: subintrat iterum cor mulieris dubitatio noxia, ne fortè sic fuisset imago à principio consignata. At Dei virtus, ne primū contemneret miraculum, addidit & secundum. Continuo namque disparētibus signis illis, nudata priuilegiis imago remansit: vt per sequens signum fieret probatio præcedentis.

4. In Cathaloniam quoque apud Ilerdam, accidit virum quendam nomine Ioannem, B. Francisco deuotum, quodam sero, per quandam incedere viam, in quâ, pro inferendâ morte latitabant infidiaz: non quidem ipsi, qui inimicitias non habebat: sed alteri cuidam, qui videbatur similis eius. & tunc erat in comitatu ipsius. Exsurgens autem quidam de infidiis, cum hostem suum hunc esse putaret, tam letaliter eum plagis plurimis gladiavit: vt nulla prorsus superesset spes recuperandæ salutis. Si quidem primò inflicta percussio, humerum cum brachio penè totum absciderat: & ictus alius sub mammillâ, tantâ reliquerat aperruram, vt flatus inde procedens, circâ sex candelas simul iunctas extingueret. Cum igitur consilio medicorū, ipsius impos-

impossibilis esset curatio; pro eo quòd putrescentibus plagis, ex eis fœtor tam intolerabilis exhalaret, vt etiam ipsa eius vxor vehementer horreret; nullisq; iam humanis iuuari posset remediis: conuertit se ad B. patris Francisci patrocinium, quantâ poterat deuotione poscendû; quem inter ipsos ictus, vnâ cum beatâ Virgine fidentissimè inuocarat. Et ecce, misero in lectulo calamitatis solitario decubanti, cùm Francisci nomen, vigilans & euilans frequentius replicaret, astitit quidam in habitu fratris Minoris, per fenestram, vt ei videbatur, ingressus: qui vocans eum ex nomine, dixit; Quia fiduciam habuisti in me, ecce Dominus liberabit te. A quo, cùm æger quis esset requireret, Franciscum ille se esse respondit. Et statim appropians, vulnerum illius ligaturas resoluit: & eum vnguento per omnes plagas, vt videbatur, perûxit. Statim autem vt sensit illarum sacrarum manuum, Stigmatum Saluatoris virtute sanare valentium, suauem contactum: expulsâ putredine, restitutâ carne, & vulneribus solidatis, restitutus est integrè pristinae sospitati. quo facto beatus Pater abscessit. Et ipse sentiens se sanatû, & in vocem diuinæ laudis, & B. Francisci lætanter erûpens, vocauit vxorem. At illa celerius currens, & stare iam videns quem sepeliendum credebat in crastino, cùm esset stupore vehementi perterrita: viciniam totam clamore compleuit. Accurrentes autem sui, cùm illum niterentur, tanquam phreneticû in lecto reponere, & ille è contrâ renitens assereret, & ostenderet se sanatum; tanto sunt stupore attoniti, vt quasi sine mente omnes effecti, phantasticum esse crederent quod videbant: quia quem paulo antè conspexerant plagis atrocissimis laniatum, & totum iam marcidum; plenâ cernebant incolumi-

*Vulneratum
letaliter inuocatus, prodigi-
ose sanatus.*

rate iocundum. Ad quos ille qui factus fuerat fanus; Nolite timere, inquit, nolite credere inane quod cernitis: quia S. Franciscus modò à loco recessit, & illarum sacrarum manuum tactu, me integrè ab omni plagâ curauit. Crebrescente tandem huius famâ miraculi, accelerat populus omnis: & videntes in tam aperto prodigio, Stigmatum beati Francisci virtutem, admiratione simul & gaudio replebantur; Christi que signiferum magnis laudum præconiis extollebant. Dignè quidem beatus Pater, carne iam mortuus, & viuens cum Christo, præsentia suæ ostensione mirabili, & manuum sacrarum palpatione suauis, vulnerato letaliter viro sanitatem concessit: cum illius etiam in se Stigmata tulerit, qui misericorditer moriens, & mirabiliter surgens, vulneratum genus humanum, & semiuiuum relictum, plagarum suarum virtute sanauit.

Christi signiferum præconiis extollit.

Lucæ 10 30

5. Apud Potentiam Apuliæ ciuitatem, erat quidam clericus Rogerus nomine, vir honorabilis, & Ecclesiæ maioris Canonicus. Hic cum infirmitate quassatus, die quâdam Ecclesiam oraturus intrasset, in quâ erat imago beati Francisci depicta, gloriosa Stigmata repræsentans: cœpit de illius sublimitate miraculi, tanquam de re omnino insolitâ & impossibili dubitare. Subitò igitur, dum mente plagatus interitùs cogitaret inania: in palmâ sinistræ manus sub chirothecâ, grauitè se sensit esse percussum, sonitum audiens percussuræ, velut cum spiculum proflit de balistâ. moxq; tam vulnere sauciatus, quàm sonitu stupefactus; chirothecam de manu traxit: vt visu dignosceret, quod tactu perceperat & auditu. Cumque nulla fuisset prius in palmâ percussio, conspexit in medio manus plagam, quasi sagittæ percussione inflictam:

Dubitantis cuiusdam de stigmatibus S. Fran. manum sauciatur

fictam: ex quâ, tanta vis procedebat ardoris, vt
 videretur ex illo deficere. Mirabile dictu. Nullum
 in chirotheca vestigium apparebat: vt latenti pla-
 gæ cordis, latenter inflicti pœna vulneris respon-
 deret. Clamat exinde per duos dies, & rugit, do-
 lore grauissimo stimulatus: & increduli cordis
 velamen explicat vniuersis. Credere se veraciter,
 sacra Stigmata in sancto fuisse Francisco fatetur,
 & iurat: contestans omnis dubitationis abscessisse
 phantasmata. Orat suppliciter Sanctum Dei, per
 sacra sibi Stigmata subuenire: & multas cordis
 preces multo impinguat profluuium lacrymarum.
 Mirum certè. Incredulitate proiectâ, sanationem
 mentis, sanatio sequitur corporalis. Omnis quies-
 cit dolor, frigescit ardor, nullum remanet vesti-
 gium percussuræ. Sicque factum est, vt latens
 mentis infirmitas, per patens carnis cauterium,
 supernâ providente clementiâ, curaretur: men-
 teque sanatâ, & ipsa caro pariter sanaretur. Fit ho-
 mo humilis Deo, deuotus Sancto, & fratrum Or-
 dini perpetuâ familiaritate subiectus. Huius rei
 tam sollempne miraculum, iuramentis firmatum
 fuit: & literis sigilli Episcopi munimine roborat-
 is, ipfius ad nos notitia delata peruénit. De sacris
 ergo Stigmatibus, nullus sit ambiguitati locus;
 nullius in hoc, ^{Mat. 10. 15.} quia Deus bonus est, nequam sit
 oculus: quasi huiusmodi doni largitio sempiter-
 næ bonitati non congruat. Si enim illo amore Se-
 raphico, multa membra capiti cohererent Chri-
 sto, vt & in bello simili armaturâ inuenirêtur con-
 digna; & in regno ad similem forent gloriam sub-
 uehenda: nullus hoc sanæ mentis, nisi ad Christi
 gloriam diceret pertinere.

§. 2. De